

เราจะจากไปและไม่หวนกลับมา”

...แล้วสายลมก็หวนนำตา ขณะยืนอยู่บนชายฝั่งทรงงง เท้าปกคลุมไปด้วยโคลน
ฝุ่นผงกระซิบข้างหู “เราจะจากไป และ ไม่หวนคืนมา”

ไม่มีพระเจ้า ไม่มีผู้สร้าง ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีเทวดา ไม่มีนางฟ้า ไม่มีปาฏิหาริย์
ไม่มีภูตผีปีศาจ ไม่มีวิญญาณ ไม่มีสวรรค์ ไม่มีนรก ไม่มีสมมุติเทพ ไม่มีพรหมลิขิต ไม่มีโชคชะตา
ไม่มีสิ่งใดเหนือธรรมชาติ เกิดในฟองไข่ เกิดในครรภ์ เกิดในของโสโครก เกิดขึ้นเองเติบโตทันที
เกิดและเติบโตโดยอาศัยความสัมพันธ์ ดับสูญไปด้วยตัวเองอย่างปัจเจก
เกิดเป็นรูปทรงอีกครั้งอย่าง มนุษย์ สัตว์ ต้นไม้ สุนัข แมลง ฝุ่นผง ไอน้ำ อย่างขึ้นเรื่อยไป

สายใยขององคภาพพที่เกิดขึ้นอยู่อย่างขึ้น ไม่มีเทवासถิต ไม่มีจิตสากล
พระอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก ตกทางตะวันตก สายน้ำไหลไปทางเดียว สิ่งโตไล่ล่ากวาง
ใบไม้ผลัดใบ และ ออกใบใหม่ ลมเคลื่อนจากความกดอากาศสูงไปสู่ความกดอากาศต่ำ
ไอน้ำลอยไปในอากาศ ทุกสิ่งตกลงไปเบื้องล่าง ฯลฯ

โลกไม่ได้สร้างขึ้นโดยการจัดแบ่งประเภทของมนุษย์ โลกมีความสามารถในการจัดการตัวเอง
รูปทรงของสิ่งต่างๆไม่ต้องการสัญญาณของมนุษย์ในการเกิดความหมายในการแสดงออก
แม้ปราศจากสัญญาณ โลกก็ไม่ใช้การไหลของกลุ่มองคภาพพที่ไม่มีความหมาย
เซลล์ของพืชและสัตว์ต่างตื่นตัว ความตื่นตัวที่เกิดจาก กระแสไฟฟ้า ความตื่นตัวที่เกิดจาก
แรงกด ความตื่นตัวที่เกิดจากอุณหภูมิอากาศ แบคทีเรียที่ตื่นตัวกับพืชและว่ายหมี
พวกมันตื่นตัวกับโลกรอบข้าง รู้สึกถึงโลกที่มันอาศัยอยู่ และ
ด้วยการปรากฏของความสามารรถในการรู้สึกได้
โลกเราได้เกิดรูปทรงที่ซับซ้อนของการแสดงออก

เนื้อหาและการแสดงออกของสิ่งที่ปรากฏในอาณาจักรมนุษย์ ผ่าน
นวัตกรรมในทางสัญญาณวิทยา ในโลกที่ปรากฏความหมายแต่เพียงอาณาจักรของมนุษย์
ความหมายที่แตกต่างจาก ในทางธรณีวิทยา แตกต่างจาก ในทางชีววิทยา ในความแตกต่าง
และ ในการแสดงออกที่เพิ่มพูนและทับถมของแต่ละอาณาจักร ในสภาพของการกลายเป็น
เนื้อหาและการแสดงออกในแต่ละอาณาจักรก็ไม่สามารถ อธิบายถึงกันและกันได้ ก้อนหิน
ไม่สามารถอธิบาย โปรตีน โพรตีนไม่สามารถอธิบาย บทบาททางการเมือง
บทบาททางการเมืองไม่สามารถอธิบายโปรตีน และ โปรตีนก็ไม่สามารถอธิบายก้อนหิน ได้
ในขณะที่ทั้งสามอาณาจักร และ อาณาจักร อื่นๆตั้งอยู่บนการมีอยู่ร่วมกัน สิ่งสำคัญ คือ
การหาแผนที่ ที่แสดงความหมายและการแสดงออกของอาณาจักรที่ปรากฏอยู่ร่วมกัน

เราสวดอ้อนวอน ให้ความหวาดกลัว ความเขลา ส่งเสียงร้องประสานขับไล่ผู้รุกราน ที่เห็น และ
ไม่เห็น พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง เหล่าญาติ รวมตัวกัน หึงครอบครัว สองครอบครัว
ร้อยพันครอบครัว ร่วมกันส่งเสียงร้อง พร้อมๆกันเป็นจังหวะ ส่งเสียงประสานซ้ำๆ
ร้องพร้อมๆกันเป็นจังหวะ แขนกวดแกว่ง ขากระทีบลงดิน กระทีบลงไปซ้ำๆ
สะเทือนลงไปในพื้นที่ดิน ฮือฮือในห้วงอากาศ กลับหยุดนิ่ง เจียบ ไร้การเคลื่อนไหว
ร่างกายถูกจับตรึงไว้ด้วยความทรงจำ อวัยวะค่อยๆหดกลับไป ปากปิดลง แขนที่กวดแกว่ง
หดลงเหมือนยางลบไฟ ชิวเท้า ขา หัวเข่า ชิวมือ ข้อศอก หัวไหล่
ร่างสั่นฐานที่เคยปรากฏเป็นปัจเจก ตา เปลือกตา จมูก หู ผม ขน หายไปเป็นเนื้อเดียวกัน
เล็กกลงๆ จนกลายเป็นตัวอ่อนนุ่ม แสนลอยอยู่ในอากาศ ตรึงไว้ด้วยความทรงจำ
การรับรู้ได้ถูกทำลายพร้อมไปกับตัวตน ที่ซึ่งมีความทรงจำเป็นหมุดยึดไว้

สุนัข ออกล่า หากิน ขับถ่าย จากแหล่งอาหารในถิ่นอาศัย
ขับถ่ายอุจจาระปัสสาวะไปตามอาณาบริเวณ
ใช้อุจจาระเปลี่ยนผ่านอัตลักษณ์ของร่างกายและถิ่นอาศัยไปสู่อัตลักษณ์ของอาณาเขต
เพื่อสร้างพรมแดน เพื่อปกป้องแหล่งอาหาร เพื่อจะสืบพันธุ์ สืบของธงชาติ การเดินสวนสนาม
ศิลปะ แสดงการประสานวัตถุ พิธีกรรม แทนบูชา รูปเคารพ เปลี่ยนผ่าน เป็นอัตลักษณ์
แทนอาณาเขต รักษาแหล่งอาหาร ที่อยู่ หวงแหน ลูก หลาน ปกป้อง เช่นหมา สืบพันธุ์
ไม่มีประเทศ ไม่มีเผ่าพันธุ์ ไม่มีธงชาติ ไม่มีการเดินทางสวนสนาม ไม่มีกษัตริย์ ไม่มีเมือง
ไม่มีผู้ปกครอง ไม่มีทาส ไม่มีพรมแดน สิ่งที่เราได้เอง ที่ได้คาดคะเน ที่เปรียบเทียบ ได้มีหลักฐาน
รู้จากสัมผัส รู้จากการคิด รู้จากการไตร่ตรอง ถูกทำให้กลายเป็นเครื่อง
ทำงานซ้ำๆอย่างถูกต้อง มีเวลาเป็นจังหวะ

ชีวิตถูกเขียนขึ้นก่อนหน้า ถูกเขียนซ้ำด้วยเครื่องมือบนพื้นที่ว่างที่เปลี่ยนไป
ที่เป็นเพียงการประกอบกันของความหมาย ที่ทิ้งร่องรอยไว้ บนผนังถ้ำ บนกระดานดำ
บนกระดาษ บนแคนवास บนภาพถ่าย บนจอทีวี บนแผ่นฟิล์ม บนดิจิตอล การถักสาน สลัก
ระบายลงไป ไม่มีความจริง ไม่มีการนับ ถูกทำให้มองเห็น ฉายลงบนความคิด
เป็นสิ่งเทียมความทรงจำ มีชีวิตที่ไร้ตัวตน คืออดีตที่ไม่เคยเป็นรูปเป็นร่างของปัจจุบัน
ทุกความพยายามที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ของความหมาย ณ ปัจจุบัน ในขณะที่ ที่นี่ เดียวนี้
มันไม่ใช่แค่ซีไปทีอื่น แต่มันซีไปทีเวลาอื่น เราต่างถูกทำให้กลายเป็นข้อมูล ไม่มีตัวตน

ศิลปะ ไม่ได้ลอกเลียนโลกที่ปรากฏ และ โลกที่ปรากฏไม่ได้เกิดจากพระเจ้า
ไม่มีแบบพิมพ์จากสรวงสวรรค์ ไม่มีงานศิลปะซึ่งเลียนแบบ ไม่มีงานศิลปะซึ่งอุปมา
มันคือการกลายเป็น เป็น ซึ่งปรากฏอยู่ในขอบเขตของเวลาและพื้นที่ว่าง
ขณะที่ตัวมันเองกำลังอยู่ในกระบวนการของการกลายเป็นสิ่งอื่น
จากเส้นที่ถูกวาดและสีที่ระบายลงไป มันไม่ได้เป็นการผลิตซ้ำ
เช่นเดียวกับธรรมชาติที่ไม่ได้เป็นการผลิตซ้ำ ธรรมชาติไม่ใช่สิ่งที่คงที่แน่นอน

ไม่สามารถถูกทำซ้ำบนงานศิลปะ การคิดว่าศิลปะลอกเลียนโลกที่ปรากฏ คือ ความคิดที่ผิดพลาดบนพลวัตรของทั้งธรรมชาติและศิลปะ งานศิลปะที่ถูกสร้างจะกลายเป็นสิ่งอื่น ศิลปะคือการผลิต เช่นเดียวกับที่ธรรมชาติคือการผลิต หรือ ศิลปะคือการหายไปเป็น เช่นเดียวกับ ที่ธรรมชาติคือการหายไปเป็น ศิลปะแสดงผลลัพธ์ของสิ่งที่มองเห็น ไม่ได้ผลิตซ้ำสิ่งที่มองเห็น ดนตรี แสดงผลลัพธ์ของเสียง ไม่ได้ผลิตซ้ำเสียง ภาพที่ดูกวาดไม่ได้เป็นภาพแสดงแทน แต่กำลังหายไปเป็น ในสถานะเดียวกับ ธรรมชาติของโลกที่ปรากฏที่กำลังหายไปเป็น ในการเติบโตและการหายไปเป็นเส้นและสี ในขอบเขตของโลกที่ปรากฏและเวลาพื้นที่ว่างในงานศิลปะ ทั้งคู่แสดงผลที่มองเห็นได้ของการหายไปเป็น

มนุษย์ ไม่ได้เป็นผู้มาก่อน สิ่งมีชีวิตต่างแสดงออกร่วมกัน ในการหายไปเป็น ไม่มีสิ่งใดแน่นอน ไม่มีสิ่งใดเป็นอยู่อย่างเห็น หายไปเป็น มนุษย์ แมลง ใยน้ำ กระแสไฟ วัตถุดิจิทัล ซีพียู ม้า ผีเสื้อ รูปแกะสลัก ภาพวาด ทหาร กษัตริย์ พลเมือง ถ้า แม่ น้ำ ก้อนหิน กรวด สายลม กลิ่นไอแดด พรายน้ำระยับสะท้อนจากแรงกระเพื่อม ประกายระยับ ของดวงดาว พระอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก ตกทางตะวันตก สายน้ำไหลไปทางเดียว สิ่งโตไล่ล่ากว้าง ใบไม้ผลัดใบ และ ออกใบใหม่ ลมเคลื่อนจากความกดอากาศสูงไปสู่ความกดอากาศต่ำ ใยน้ำลอยไปในอากาศ ทุกสิ่งตกลงไปเบื้องล่าง สูญสลาย หายไปเป็น สุนสลาย หายไปเป็น

“We will leave and never return”

...and the wind sheds tears, as we stand stoic upon the shore, our feet stained by the mud, as the dust whispers into our ears ‘we shall leave, never to return”

There is no god, no creator, no divinity, no deities, no angels, no miracles, no demons, no soul, no heaven, no hell, no icons, to fate, no destiny. Nothing exists above nature, whether it be born from an egg, or a womb, whether it has risen from waste, or is instantly matured from birth. All things are born and bred relying on relationships, only to perish as individuals, before taking shape once again, be it man, animal, plants, dogs, insects, ashes, vapor, and so on.

The bonds that constantly form between these various components aren't touched by the divine, nor any sort of universal awareness. Still the sun rises from the East and sets in the West, streams flow in one direction, the lion chases the gazel, leaves change color before making way for new ones, the wind moves from high-pressure areas to low-pressure areas, steam rises in the air, while everything eventually falls to the ground, etc.

The world wasn't created around the classifications of mankind. Our planet is capable of self-management, while the forms of various objects do not need to adhere to human symbologies to possess meaningful expression. Earth isn't just an amalgamation of systems of no significance, even devoid of mankind's intimations. The cells of fauna and flora are aware, an awareness borne of electric impulses, of surrounding pressures, and of the temperature; The bacteria that are aware of toxins, wriggling their way around to avoid them; all of these things are aware of the world around them, the one they inhabit, and through the existence of this awareness is the manifestation of the world's complicated expression.

The contents and definitions of all things are determined by human semiology, in a world where only the domains of man hold any true significance. Definitions that defy conventions of geology and biology, layered over and augmented by each individual realm in a state of manifestation. The contents and definitions of each realm can't be used to explain another; a rock can't be used to explain the structures of protein, while protein can't be used to demonstrate political systems; likewise, political systems can't be used to define protein, which can't

be used to explain a rock. Meanwhile, all of these three realms codependently exist atop of and alongside other realms. The essential part is finding a map that charts the significance and expressions of all the realms that are presented alongside one another.

We pray for deliverance from fear, from ignorance. We raise our voices in unison against invaders, both seen and unseen. Fathers, mothers, children, siblings, relatives; a single family, two families, even thousands, all calling out in synchronized rhythm. Their voices ring again and again as one, arms flailing, feet stamping on the ground. On and on they stamp, sending waves reverberating through the earth, filling the air with a buzzing deafness. Silence falls, and stillness reigns. Bodies are crucified on crosses of recollection, limbs retracting, mouths closing shut. The once-flailing arms shrivel up like burnt rubber; the toes, legs, knees, fingers, elbows, and shoulders. The outlines of our individuality, from our eyes, eyelids, ears, nose, hair, fur, all meshed together, shrinking smaller and smaller until we are one among hundreds of thousands of larvae floating through the air, tethered by our memories, our awareness destroyed along with our identities, where only our memories anchor us in place.

Hounds hunt, feed, and excrete waste, marking their hunting grounds along with their remaining territory. The waste is used as a symbol of the body within their domain, becoming a feature of it as well, establishing borders for the sake of food and mating. The colors of a national flag, parades, and art, all display a combination of ritual items like pedestals and statues, transitioning into identities in place of territories or hunting grounds. Valued shelters, children, grandchildren, protect, kill, breed. No countries, no tribes, no flags, no parades, no kings, no cities, no rulers, no slaves, no borders. There are only inherent truths, gleaned from intuition, comparison, evidence, senses, thoughts, and considerations are turned into tools, allowing for precision in completing repetitive tasks.

Life has been predetermined, a story reproduced with the same tools on different surfaces. It is a stringing together of meanings that leave a mark upon walls, black boards, canvases, photographs, television screens, film strips, digital mediums, knitting, and embroidery, all painted on. There is no truth, no counting. It is revealed, screened upon on consciousness, a thing that imitates memory, living with no identity. It is a past that was never given shape like the present. All attempts to connect the bonds of meaning in the present, here, now, not only pointing at something else, but at some other point in time. We are all turned into information, with no true identity.

Art does not imitate the world as it appears, while the world as it appears did not originate from god. There is no heavenly design, no art that mimics or assumes, only becoming, which appears under the confines of time and space. While art itself is in the process of metamorphosis, from the lines drawn and the colors painted. It is not a recreation, just as nature isn't a recreation. Nature is never constant or still, it cannot be captured in a piece of art. The idea that art is an imitation of the world around us is a flawed one, both by the measures of nature and art. A created piece of art is in itself transformative. Art is creation, the same way nature is creation, or it is becoming, the same way nature is becoming. Art reveals the results of the tangible, it does not recreate what is seen. Music, a result of sound, isn't a mere recreation of sound. A drawing isn't necessarily a representative of the subject, but it is transforming in the same way that the nature of the world as we see it is transforming. In the process of growth, and becoming lines and colors within the boundaries of the world that appears and the time within the empty spaces in a piece of art, with both producing observable results of transformation.

Humans did not come before. All living things take part in expression, in being. Nothing is ever fixed, nothing ever remains stagnant, but is ever transforming. Humans, insects, vapor, electricity, digital objects, CPUs, horses, butterflies, carvings, drawings, soldiers, kings, citizens, caves, rivers, rocks, pebbles, wind, the smell of the sun, the ripples that form on the water's surface, the sparkling lights of stars, the sun rises from the East and sets in the west, the rivers flow one way, the lion hunts the gazel, leaves fall only to be replaced, the winds travel from high-pressure to low-pressure areas, vapor rises into the air, everything eventually falls to the ground, decomposing, transforming, breaking down, transforming.